Dosarul nr. 4-104/25;
4-25078753-24-4-04062025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

29 iulie 2025 or. Criuleni

Judecătoria Criuleni, sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedintele ședinței, judecător: Arapu-Buţco Alina
Grefier: Nichitin Oxana
În lipsa: agentului constatator, Loghin Nicu, înştinţat legal cu privire la data şi ora examinării cauzei, precum și în lipsa persoanei în privința căruia a fost pornit procesul contravențional, citat legal

a examinat în şedinţă de judecată publică, cauza contravenţională de învinuire a lui ROŞCA Ivan, născut la *****, c/p *****, domiciliat în s. *****, r-nul Criuleni, moldovean, cetăţean al Republicii Moldova, în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 63 alin. (1) Cod contravenţional, -

Cauza s-a aflat pe rolul instanţei de la 04 iunie 2025 până la 29 iulie 2025
Procedura de citare legal executată.
Asupra materialelor şi probelor prezentate, instanţa de judecată,

A C O N S T A T A T:

La data de 03 iunie 2025, agentul constatator al IP Criuleni, Loghin Nicu a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 390649, pe numele lui ROŞCA Ivan, pe semnele contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) Cod Contravenţional, pe faptul că, „*la data de 10 aprilie 2025, ora 18:00, în s. *****, r-nul Criuleni, minorul ***** a sustras un telefon mobil de model „OPPO" ce aparţine unei alte persoane, astfel ROŞCA Ivan nu şi-a îndeplinit obligaţiile de întreţinere, de educare şi de instruire a copilului*."

Ulterior, prin scrisoarea de însoțire nr. 34/31-4557 din 03.06.2025, dosarul contravențional de învinuire a lui ROŞCA Ivan în comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) Cod Contravențional RM, a fost expediat de către IP Criuleni în adresa Judecătoriei Criuleni, pentru examinare conform competenței, în conformitate cu prevederile 395 Cod contravențional.

Astfel, la 04 iunie 2025, în Judecătoria Criuleni a fost înregistrat dosarul contravențional întocmit de către agentul constatator al IP Criuleni pe numele lui ROŞCA Ivan, pe faptul săvârșirii contravenției prevăzute în art. 63 alin. (1) Cod contravențional.

În ședința de judecată agentul constatator Loghin Nicu nu s-a prezentat, deși a fost înștiințat cu privire la data și ora examinării cauzei, precum nici persoana în privința căreia s-a pornit proces contravențional, ROŞCA Ivan, la fel citat legal.

Potrivit art. 455 alin.(2), (3) Cod contravențional, instanța a considerat posibil examinarea cauzei în lipsa agentului constatator și a lui Roșca Ivan.

Conform prevederilor art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. b) Cod Contravențional al RM, instanţa judecă: toate cazurile cu privire la contravenţii, cu excepţia celor atribuite de prezentul cod

competenţei unor alte organe, precum şi: cauzele contravenţionale prevăzute la art. 61, 63-66, 316–318[1], 320, 336.

Astfel instanţa consideră justificat a reţine spre examinare cauza de referință.

Audiind participanţii prezenţi la şedinţă, studiind materialele cauzei contravenţionale în raport cu prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră că vinovăția lui ROŞCA Ivan este dovedită pe deplin, acțiunile sale fiind corect încadrate din punct de vedere juridic, potrivit art. 63 alin. (1), reieşind din următoarele considerente:

Conform art. 7 din Codul Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul Contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârșit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit art. 10 din Codul Contravențional, constituie *contravenție* fapta - acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență.

În temeiul art. 442 alin. (1) din Codul Contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenție* este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

În speță, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 390649 din 03.06.2025, întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Criuleni, Loghin Nicu, cet. ROŞCA Ivan se învinuiește de comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravenţional, fapta prejudiciabilă incriminată, fiind individualizată după cum urmează: ” la data de 10 aprilie 2025, orele 18:00, fiul său, cet. ***** a sustras un telefon mobil ce a aparţinut altei persoane, prin care fapt ROŞCA Ivan nu şi-a îndeplinit obligaţiile de întreţinere, de educare şi de instruire a copilului.”

În continuare instanţa se bazează inclusiv pe prevederile art. 6 pct. 3 CtEDO, care consfințesc dreptul garantat la un proces echitabil şi Hotărârea Curţii Europene în cauza *Ziliberberg vs Moldova* şi *Rusu vs Moldova*, unde este specificat, că odată ce contravenției i se comportă un caracter penal, ea urmează a fi examinată în raport cu cerințele procesului penal, ce prevede criterii de calitate: accesibilitate, previzibilitate şi claritate.

În succederea raționamentului enunțat supra merită precizat că, rigurozitatea dispoziţiilor legale privind sesizarea instanţei impune ca învinuirea să fie clară, concretă şi previzibilă, deoarece instanţa de judecată are obligaţia să se pronunţe asupra faptei reţinute în sarcina inculpatului (contravenientului) în limitele determinate prin rechizitoriu (proces-verbal cu privire la contravenție).

La caz, formularea învinuirii adusă lui ROŞCA Ivan, corespunde rigorilor sus enunțate.

Succesiv instanța reține că, potrivit art. 440 alin. (1) din Codul Contravențional, *constatarea faptei contravenţionale* presupune o activitate de colectare și de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei desfășurată de agentul constatator, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului către funcţionarul abilitat să examineze cauza

contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, către instanţa de judecată sau către un alt organ, spre soluţionare.

La fel, art. 381 alin. (4) Cod contravențional stabilește că, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În accepțiunea art. 425 alin. (1)-(3) din Codul Contravențional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o, cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege.

La caz, agentul constatator în calitate de probe a administrat următoarele înscrisuri:

- conţinutul *cererii înaintate de ***** din 27.05.2025, prin care ultima a solicitat atragerea la răspundere a minorului *****, locuitor al s. *****, r-nul Criuleni, care la data de 10.06.2025, a sustras telefonul mobil al minorului ***** a.n. *****, de model „OPPO” cu nr. SIM *****, minorul aflându-se în custodia ultimei, astfel cauzându-i o pagubă în mărime de 2500,00 lei;*

- conţinutul *procesului-verbal privind actele de constatare din 27.05.2025, prin care fiind audiată *****, a.n. *****, ultima a comunicat că, în custodia sa se află minorul *****. Ultimul în timpul liber frecventează o secţie sportivă din s. *****, r-nul Criuleni. În luna aprilie 2025, minorul venind la domiciliu, a comunicat că i-a dispărut telefonul mobil de model „OPPO” cu nr. SIM *****. Mai târziu, ***** a aflat că telefonul său a fost luat din vestiar de către un băiat pe nume *****. Despre faptul dispariţiei telefonului mobil, au publicat pe grupul părinţilor care au copii ce frecventează acea secţie sportivă, iar ulterior a auzit discuţii despre cel care a sustras telefonul şi astfel, s-au adresat la poliţie. Minorul ***** **a recunoscut faptul că a sustras telefonul mobil şi a promis că în termen de 2 zile, îl va întoarce proprietarului**, comunicând că la momentul respectiv, telefonul se afla la o prietenă de-a sa din or. Chişinău;*

- conţinutul *procesului-verbal de audiere a martorului din 27.05.2025, prin care fiind audiată în calitate de martoră ***** ultima a comunicat precum că, activează în s. *****, la sala de kickboxing în calitate de antrenor. La data de 10.04.2025, a fost anunţată de către minorul ***** precum că dânsul nu-şi găsea telefonul şi posibil cineva l-ar fi sustras. Astfel, dânsa împreună cu copii, au căutat telefonul respectiv câteva ore, apoi în jurul orelor 19:00,*

*a telefonat poliţistul de sector, căruia i-a comunicat despre furtul dat. Ulterior, nu a denunţat furtul dat la poliţie. Apoi, copii au observat telefonul minorului ***** la minorul *****, drept urmare la data de 27.05.2025, ***** **a recunoscut precum că a sustras telefonul mobil, comunicând că îl va returna în decurs de câteva zile**;*

- conţinutul *explicaţiei lui ***** din 27.05.2025, prin care ultima a comunicat că, la data de 27.05.2025, orele 10:30, dnei în calitate de reprezentant al autorităţii tutelare, în localitatea *****, r-nul Criuleni, a mers împreună cu minorul ***** la primărie, ultimul fiind invitat pe marginea unui furt al unui telefon celular. Astfel**, ***** a recunoscut că a sustras la data de 10 aprilie 2025, telefonul mobil** al minorului ***** din sala de sport situată în s. *****, comunicând că în scurt timp îi va înapoia minorului ***** telefonul. Fiind telefonaţi părinţii lui *****, ultimii nu au răspuns la telefon, astfel fiind imposibilă asigurarea prezenţei lor;*

- 2 planşe fotografice cu aspectul telefonului de model „OPPO”;

- conţinutul *procesului-verbal privind actele de constatare din 29.05.2025, prin care fiind audiat Roşca Ivan, ultimul a comunicat că, ***** este fiul său, care este elev în clasa a VIII-a în s. *****, r-nul Criuleni. **Fiul său a recunoscut precum că, în luna aprilie a anului 2025, a observat un telefon mobil de model „OPPO” care se afla jos şi văzând că nimeni nu l-a ridicat, l-a luat dânsul**. Ulterior, cu acest telefon a ajuns acasă, însă dânsul (tatăl) nu cunoştea despre aceste fapt. Ulterior, la data de 28.05.2025, a fost anunţat de către poliţist că pe cazul furtului a fost depusă o cerere, precum că fiul său a sustras telefonul mobil ce aparţinea minorului *****. La data de 29.05.2025, telefonul respectiv l-a prezentat poliţiei;*

- conţinutul *procesului-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor din 29.05.2025, prin care a fost ridicat telefonul mobil de model „OPPO” de la Roşca Ivan;*

- conţinutul *recipisei din 01.06.2025, potrivit căreia, ***** a comunicat că a primit telefonul mobil de model „OPPO” de culoare neagră ce aparţine minorului ***** aflat în custodia familiei sale;*

- copia buletinului de identitate al cet. Roşca Ivan;

- conţinutul *procesului-verbal de audiere a persoanei în privinţa căreia a fost pornit proces contravenţional din 03.06.2025, prin care fiind audiat Roşca Ivan, ultimul a comunicat că recunoaşte contravenţia imputată, totodată declarând că, fiul său minor *****, i-a comunicat că în luna aprilie 2025, a sustras un telefon mobil de model „OPPO”. Peste un timp, a aflat că telefonul respectiv aparţinea unui băiat din s. Işnovăţ, r-nul *****, *****. Mai apoi, după ce a fost la poliţie, Roşca Ivan a declarat că dânsul personal a reîntors telefonul proprietarului, totodată cerându-şi scuze de la părinţii minorului;*

- conţinutul *procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 390649 din 03.06.2025, întocmit în privinţa lui Roşca Ivan în temeiul art. 63 alin. (1) Cod contravenţional, prin care ultimul a recunoscut contravenţia imputată, iar agentul constatator a recomandat aplicarea în privinţa ultimului a sancţiunii sub formă de amendă.*

Analizând întregul probatoriu administrat în cauză, prin prisma prezumţiei de nevinovăţiei de care se bucură persoana în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, instanţa conchide că, în cadrul şedinţei de judecată s-a dovedit fără echivoc faptul că ROȘCA Ivan a săvârşit contravenţia prevăzută de art. 63 alin. (1) din Codul contravenţional. *Procesul-verbal a fost perfectat în prezența făptuitorului, acesta nu a formulat însă careva obiecții*, *ci a indicat că **recunoaşte săvârşirea contravenţiei.***

Norma reglementată de art. 63 alin. (1) Cod contravențional, incriminează – neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către părinţi sau de către persoanele care îi înlocuiesc a obligaţiilor de întreţinere, de educare şi de instruire a copilului, *se sancționează cu amendă de la 6 la 15 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 15 la 25 de ore.*

Luând în consideraţie cele menţionate supra, instanţa de judecată consideră că ROŞCA Ivan se face vinovat de săvârşirea faptei imputate, acţiunile acestuia instanţa le califică potrivit art. 63 alin. (1) din Codul Contravenţional.

Ori, minorul *****, la data de 10 aprilie 2025, a sustras de la un alt minor, un telefon mobil de model „OPPO”, prin ce a cauzat victimei un prejudiciu material.

Astfel, se poate constata cu uşurinţă faptul că, ROŞCA Ivan a ignorat prevederile art. 60 alin. (1), (2) din Codul Familiei, care stabilește că, *(1) Părinţii au dreptul şi sunt obligaţi să-şi educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat. (2) Părinţii poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor şi au prioritate la educaţia lor faţă de oricare alte persoane.* Din care motiv procesul-verbal cu privire la contravenţie nu poate fi pus în discuţie, iar înlăturarea răspunderii contravenţionale nu poate avea loc, de vreme ce probele administrate în şedinţă au confirmat concludent şi incontestabil vinovăţia lui ROŞCA Ivan în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravenţional, ori dânsul în calitate de părinte al minorului *****, nu și-a îndeplinit corespunzător obligațiile legale privind educarea, fapt care a favorizat dezvoltarea unui comportament deviant şi a avut ca urmare, comiterea unui fapte ilicite de furt de către minor.

Din analiza situației de fapt, rezultă că minorul *****, în vârstă de 14 ani, a sustras telefonul mobil al unei alte persoane minore, astfel cauzând-i ultimei un prejudiciu. În ceea ce privește gravitatea și specificul faptei comise, trebuie menționat că furtul, chiar și în formă simplă, constituie o atingere directă adusă dreptului fundamental la proprietate, fiind una dintre cele mai frecvente și periculoase infracțiuni cu caracter patrimonial. Sustragerea bunului unei alte persoane implică intenție directă, lipsă de respect față de normele legale, precum și ignorarea drepturilor altor membri ai societății.

În contextul de față, fapta a fost comisă de un minor, ceea ce atrage un grad sporit de gravitate, nu prin prisma răspunderii penale, ci prin implicațiile pe termen lung asupra dezvoltării morale și sociale a copilului. Ori, infractorii juvenili reprezintă o categorie vulnerabilă, dar în același timp expusă riscului de recidivă, mai ales atunci când comportamentele deviante nu sunt sancționate și corectate în mod timpuriu.

Este important de subliniat că furtul nu este o manifestare banală sau inocentă a curiozității copilărești, ci un act conștient, cu caracter antisocial, care denotă o deficiență severă în procesul de educație morală și în înțelegerea limitelor dintre bine și rău. Cu alte cuvinte, această faptă reflectă o carență în formarea valorilor civice fundamentale.

Din perspectivă juridică și socială, prevenirea comportamentelor infracționale în rândul minorilor este prioritară, întrucât orice tolerare sau banalizare a acestora poate genera o evoluție negativă în conduita ulterioară a copilului, cu riscul de a deveni un recidivist juvenil.

Prin urmare, gravitatea faptei constă nu doar în prejudiciul material cauzat, ci mai ales în potențialul de deteriorare a traiectoriei psiho-sociale a minorului, motiv pentru care este esențial ca atât autoritățile competente, cât și părintele, să intervină ferm și corectiv.

Astfel, comportamentul infracţional al copilului reprezintă o lispă de supraveghere adecvată din partea părintelui, deficienţe evidente în educaţia moral-civic-comportamentală oferită copilului şi mai ales, o neglijenţă în formarea unei conduite conforme normelor legale şi sociale.

Prin urmare, la caz, se constată îndeplinirea necorespunzătoare de către ROŞCA Ivan a obligaţiilor de educare şi instruire a minorului, ceea ce a permis copilului săvârșirea unei fapte de o gravitate deosebită - sustragerea bunului unei alte persoane. Lipsa unui control parental adecvat, neimplicarea efectivă în viața și educația copilului, precum și tolerarea sau ignorarea comportamentelor deviante ale acestuia, constituie forme concrete de neîndeplinire a obligațiilor legale de către părinte.

Această omisiune are un caracter culpabil, întrucât părintele avea posibilitatea și obligația legală de a preveni astfel de fapte, inclusiv prin stabilirea unor reguli clare de comportament, supravegherea activităților zilnice ale copilului, implicarea în viața lui socială și dezvoltarea unor repere morale solide.

Creşterea copilului minor implică dreptul şi îndatorirea de a exercita îndrumarea şi continua supraveghere a acestuia. Neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către părinţi sau de către persoanele care îi înlocuiesc a obligaţiilor de întreţinere, de educare şi de instruire a copilului atrage sancțiuni corespunzătoare, în condițiile în care, acestea constituie culpa părintelui responsabil de aceste obligații.

Prin urmare, răspunderea părintelui este justificată nu doar prin prisma obligațiilor legale, ci și în temeiul interesului superior al copilului, în vederea prevenirii recidivei și a asigurării unei educații corespunzătoare.

Furtul reprezintă una dintre cele mai vechi și mai grave atingeri aduse dreptului de proprietate, drept fundamental ocrotit de Constituție și de întreaga ordine juridică. Comiterea unei astfel de fapte de către un minor sugerează că acestuia nu i-au fost formate, în mediul familial, valorile de bază privind respectul față de bunurile altora și limitele impuse de lege și morală.

În mod evident, respectul față de proprietatea altuia nu este un instinct natural, ci se dobândește prin educație, în special prin implicarea activă a părinților. Aceștia au obligația de a-i explica copilului, încă de la cele mai fragede vârste, ce înseamnă proprietatea, ce riscuri implică încălcarea acesteia și de ce sustragerea bunurilor altora este profund greșită, atât legal, cât și etic.

Rolul educației parentale este esențial în procesul de formare a unui comportament social sănătos. Atunci când părintele se abține de la implicarea activă în supravegherea și educarea propriului copil, acesta este expus riscului de a adopta conduite antisociale, care pot degenera în infracțiuni.

La caz, fapta de furt comisă de minor, nu este doar un act izolat, ci rezultatul unui eșec educațional cu repercusiuni juridice, atât pentru minor, cât și pentru părintele său, care poate fi tras la răspundere contravențională.

La aplicarea sancţiunii contravenţionale, instanţa de judecată ţine cont de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei, dar şi de circumstanţele atenuante (recunoașterea vinovăției) şi de cele agravante (nu au fost invocate pe caz).

Careva cauze privind înlăturarea caracterului contravențional al faptei și răspunderii contravenționale conform art. 19, 26 Cod contravențional, nu au fost stabilite.

Astfel, cu referire la cele enunţate supra şi având în vedere că vinovăţia lui ROŞCA Ivan de săvârşirea contravenţiei precizate în procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 390649, este dovedită în întregime, instanţa de judecată consideră raţional ca în privinţa acestuia să fie aplicată o sancţiune contravenţională în concordanţă cu acţiunile sale contravenţionale şi potrivit gravității contravenției săvârșite, astfel ca sancţiunea ce urmează să i se aplice contravenientei să fie sub formă de amendă, a cărei mărime se va încadra în limita sancţiunii prevăzute de norma materială contravenţională relevantă, în mărime de 6 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 300 lei.

Mai mult, pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea făptuitorului, ori ultimul în calitate de părinte, cunoscând că minorul aflat la întreţinerea sa a manifestat o atitudine şi un comportament delicvent, urmează să întreprindă acțiuni de supraveghere şi educare a acestuia, pentru a reduce comportamentul său deviant, inclusiv întru prevenirea în viitor săvârşirea de noi fapte contravenţionale atât de către minor, cât şi de către alte persoane.

În ceea ce privește sancțiunea aplicabilă, instanța apreciază că, în circumstanțele cauzei, aplicarea unei amenzi contravenționale părintelui minorului reprezintă o măsură proporțională, necesară și eficientă.

Amenda are un rol esențial în restabilirea echității sociale, deoarece transmite un semnal clar că normele de conviețuire trebuie respectate și că încălcarea lor, chiar de către minori, atrage consecințe juridice concrete pentru persoanele responsabile de supravegherea și educarea acestora.

Prin aplicarea unei sancțiuni pecuniare, statul reafirmă caracterul obligatoriu al responsabilității parentale și importanța prevenției în educarea copiilor. Este o formă de responsabilizare indirectă a părinților, care trebuie să înțeleagă că pasivitatea lor în îndeplinirea atribuțiilor legale poate avea urmări concrete nu doar pentru copii, ci și pentru ei înșiși.

Totodată, sancțiunea are un caracter preventiv general, întrucât contribuie la descurajarea altor părinți de a adopta o atitudine neglijentă în raport cu obligațiile față de copii, și un caracter preventiv special, întrucât urmărește corectarea comportamentului părintelui sancționat, astfel încât pe viitor să asigure un mediu educațional adecvat, care să împiedice recidiva minorului sau comiterea de noi fapte antisociale.

Prin urmare, aplicarea amenzii nu are un scop punitiv în sine, ci reprezintă un instrument juridic de echilibrare a raporturilor sociale afectate de fapta ilicită și de prevenire a generării unor cauze similare în viitor.

Totodată, se aduce la cunoştinţă contravenientului că conform prevederilor art. 34 Cod contravenţional, în cazul achitării amenzii în cel mult de 3 zile lucrătoare, mărimea acesteia se reduce în jumătate, iar în cazul neexecutării sancţiunii în decursul a 30 zile, aceasta poate fi dublată sau comutată cu o pedeapsă mai aspră, inclusiv şi arest contravenţional.

Se somează contravenientul asupra faptului că potrivit prevederilor art. 315 Cod de executare „*amenda se achită de către contravenient în mod benevol, în termen de 30 de zile de la data aplicării ei*”, ori în cazul neexecutării benevole în termenul stabilit de lege a sancțiunii aplicate, urmează a fi remis executorului judecătoresc documentul executoriu pentru încasarea silită.

Reieşind din cele expuse şi conducându-se de prevederile art. art. 452, 456-462, 465 Cod contravenţional, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se recunoaște vinovat ROȘCA Ivan, născut la *****, c/p *****, domiciliat în s. *****, r-nul Criuleni, în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 63 alin. (1) Cod contravenţional și în baza normei indicate, i se aplică sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 6 (șase) unități convenționale, echivalentul sumei de 300,00 (trei sute) lei.

Se explică contravenientului ROȘCA Ivan, că potrivit art. 34 alin. (3) Cod contravenţional, contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită, deci 150,00 de lei, dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale. În acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Criuleni.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **/semnat/** **Arapu-Buţco Alina**

Copia veridică
Judecătorul **Arapu-Buțco Alina**